

Любовъ може да пропука съзнанието на всъки единого отъ настъ. Божествената Любовъ е една сила, която тръбва да мине прѣзъ човѣшкия умъ, прѣзъ човѣшкото сърце и прѣзъ човѣшката воля — изобщо прѣзъ всичките части на тѣлото.

„И Го прѣдаде на разпятие“.

Тогава, ние питаме: кждѣ е Господъ? Нѣкои може да кажатъ, че нѣма Господъ. Азъ питамъ: какъ е възможно, какъ стана това нѣщо, че този слабиятъ човѣкъ, който не можеше да се защища-ва, когото евреитъ прѣдадоха на разпятие, днесъ Му се кланятъ 500 милиона хора, и Го признаватъ за Богъ? Вие ще кажете, че Той бѣше Господъ. Не, Гокподъ никой не може така да Го разпъва. Сега, нѣма какво да се спиратъ да обяснявамъ другата страна на въпроса, но силата е въ това, че Божественото работи чрѣзъ страданията. Богъ работи въ противорѣчията на човѣшкия животъ. Да допуснемъ, че вие се намирате въ положението на Христа. Какво ще направите? Ако имате единъ кобуръ, нѣма ли да го извадите да се защищавате? Казвате: разбира се, че ще се защищавамъ. Е, хубаво, ти ще се защищавашъ, но какво ще спечелишъ? — Ще убиешъ душата си, а може и тебе да убиятъ. Питамъ: кждѣ е юначеството тогава? Казвашъ: защищавамъ се, за да бъда живъ. Азъ не наричамъ силенъ човѣкъ този, който да убие своята душа, който може да убива и другите хора. Силенъ човѣкъ е онзи, който може да обрѣща свойте неприятели въ приятели. Слѣдователно, смисълътъ на живота седи въ това: отъ противорѣчията, които се явяватъ въ нашия животъ, да извадимъ отлична